

Prin geam...

Mara Emerraldi

PRIN GEAM ...

Mă uit prin geam la ploaia ce-mi aduse,
Când stropii se preling pe sticla ca de aer,
Imagini estompate de vremile apuse,
Cum incercam râzând să prindem norul caier ...

Când soare-l scoteam adus din furca vremii,
De râsetele noastre ce îl trezeau la viață,
Toți trandafirii roșii coroane dădeau premii
Și ne zâmbeau ferice, ca noi, de dimineață ...

Cu sufletu-n extaz de-al dragostei sublim,
Când florea de cireș a nins în alb pe noi,
Prin soarele de vară pe-al marii țărm gonim,
La arămiu castan --- popă pentru-amndoi ...

O, câtă fericire-mi puneai pe chip atuncea !
Pe rochie-mi presărai petale de maci roșii ...
Eu nu știam c-acestea alcătui-vor crucea,
Cu-a spinilor coroană să-nțepe. Nemiloșii !

... și ce mai spală ploaia atâta timp trecut!
Frumoasele-amintiri îmi curg gânduri prin minte ...
Noi fost-am undeva ... cândva ... demult ... demult ...
Cu tine trec prin geam și mergem spre-nainte...

15 iulie 2015

Mara Emerraldi